

Mindretallet finder, at det for den almindelige retsfølelse og under hensyn til den generalpræventive effekt forekommer urimeligt, at straffene for meningsløs gadevold med alvorlig legemsskade til følge oftest ligger på et niveau omkring 60 dages ubetinget fængsel.

Mindretallet ønsker denne tilstand ændret, således som det har fundet udtryk i L 35, forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpet indsats mod voldskriminaliteten m.v.), der tillige indeholder regler om bedre beskyttelse af vidner i bl.a. voldssager.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, men kan stemme for de stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Mindretallet bemærker dog, at der fortsat er behov for at lovgive for at sikre en mere konsekvent indgriben over for voldsforbrydere allerede ved den første forseelse og uanset forbryderens alder, ligesom mindretallet mener, at der er behov for betydelig strengere betingelser for prøveløsladelse.

Ændringsforslag

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 2

1) Efter nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 745, stk. 4, indsættes som 2. pkt., og i § 748, stk. 6, indsættes som 3. pkt.:

»Pålægget kan udstrækkes, indtil tiltalte har afgivet forklaring under domsforhandlingen.«

2) Efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 848, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Retten afgør, om gengivelsen af forklaringen skal ske før eller efter, at tiltalte selv har afgivet forklaring.«

Til § 4

3) *Stk. 1* affattes således:

»*Stk. 1*. Loven træder i kraft den 1. juni 1994.«

4) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 2*. § 2, nr. 01 og 02, finder anvendelse i alle sager, som ikke er endeligt afgjort ved lovens ikrafttræden.«

Stk. 2 bliver herefter *stk. 3*.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

1. Ændringsforslagets formål er at afklare og fastlægge retstilstanden vedrørende spørgsmålet, om gengivelse af et vidnes eller en medtiltaltes forklaring skal ske før eller efter, at tiltalte selv har afgivet forklaring, når tiltalte efter retsformandens beslutning ikke har overværet afhøringen af vidnet eller medtiltalte.

Der hersker således formentlig en vis retsuisikkerhed om dette spørgsmål. Østre Landsret har i en større straffesag (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1982, s. 995) antaget, at tiltalte først skulle gøres bekendt med en medtiltaltes forklaring, efter at han selv havde afgivet forklaring om det pågældende forhold. Vestre Landsret har derimod i en kendelse (gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1990, side 213) antaget, at retsplejelovens § 848, stk. 2, sammenholdt med den særlige bestemmelse i lovens § 748, stk. 6, 2. pkt., om afhøring under efterforskningen efter sin ordlyd må forstås således, at den tiltalte, inden han selv afhøres, skal gøres bekendt med indholdet af medtiltaltes forklaring.

På denne baggrund har Rigsadvokaten bl.a. i skrivelse af 1. marts 1994 foreslået retstilstanden afklaret ved indsættelse af en bestemmelse i retsplejelovens § 848 om dette spørgsmål.

Et lignende forslag blev fremsat af den daværende justitsminister (Engell) den 18. december 1991 som led i et samlet lovforslag om øget beskyttelse af vidner, herunder ved adgang til anonym vidneførsel i visse tilfælde (L 167). Denne del af lovforslaget blev imidlertid forkastet under Folketingets 2. behandling af lovforslaget, jf. Folketingstidende 1991-92, sp. 8973 ff.

2. Ændringsforslaget indeholder desuden to forslag om ændring af retsplejelovens § 745, stk. 4, og § 748, stk. 6. Efter disse bestemmelser